

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského **na** neverejnom zasadnutí 18. mája 2016 trestnej veci vyžiadanej osoby **D. Ž.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 5. mája 2016, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby **D. Ž.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 5. mája 2016 uznesením, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, rozhodol podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) tak, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom v S., Česká republika, zo dňa 1. februára 2016, sp. zn. 19 T 93/2014, a vyžiadaná osoba **D. Ž.**, nar. X. v C., trvale bytom S.S., Česká republika, prechodne bytom S., Slovenská republika, štátny občan Českej republiky, vo výkone vydávacej väzby v Ústave na výkon väzby Bratislava, sa odovzdá do Českej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu do väznice s dozorom, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v S. zo dňa 26. februára 2015, sp. zn. 19 T 93/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Plzni zo dňa 14. apríla 2015, sp. zn. 9 To 102/2015, pre prečin výtržníctva podľa § 358 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 353 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky (skutok v bode 1/) a pre prečin vyhrážania s cieľom pôsobiť na úradnú osobu podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. zákonníka Českej republiky (skutok v bode 2/), na tom skutkovom základe, že

1/ v S. na parkovisku pre motorové vozidlá nachádzajúcom sa pri budove Č., a.s., na ulici K., dňa 14. júna 2014 v čase okolo 08.00 hod., po tom, čo svojim vozidlom značky Citroen AX, ŠPZ: X. pri preparkovaní narazil do osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia Combi, ŠPZ: X., patriaceho poškodenej R. L., ktorá ho na túto skutočnosť upozornila, ju začal urážať hrubými a vulgárnymi výrazmi, a následne jej povedal, nech drží hubu, lebo na ňu vytiahne pištoľ, pričom toto jednanie u poškodenej vyvolalo strach z obžalovaného,

2/ v budove Obvodného oddelenia Polície ČR S. – mesto na adrese Hornícka 2198 dňa 14. júna 2014 v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách, kde bol policajtom pprap. P. S. odvádzaný z miestnosti pre zaistené osoby, uvidel tam prítomných policajtov pprap. L. R. a pprap. M. Š., ktorým sa začal vyhrážať slovami, že má doma pušku a všetkých ich postrieľa. Uvedení policajti pprap. L. R., pprap. M. Š. obžalovaného predtým zaistovali v zmysle § 26 ods. 1 písm. f/ zákona č. 273/2008 Zbierky o Polícii Českej republiky v súvislosti s jeho protiprávnym konaním popísaným vyššie pod bodom 1/.

Podľa § 31 ods. 1, § 22 ods. 5 zákona č. 154/2010 Z.z. vyžiadaná osoba D. Ž., nar. X. v C., trvá na uplatnení zásady špeciality.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podala vyžiadaná osoba, D. Ž. (ďalej len vyžiadaná osoba) sťažnosť. Uznesenie bolo doručené prokurátorovi 9. mája 2016, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 10. mája 2016, pričom doručenie uznesenia vyžiadanej osobe a jeho obhajkyňi nie je v spise doložené.

V dôvodoch sťažnosti vyžiadanej osoby podanej prostredníctvom obhajkyne z 10. mája 2016 je konštatované, že podľa § 23 zákona č. 154/2010 Z.z. je potrebné posudzovať aj dôvod vyžiadanej osoby, ktorý žiadal, aby bol odmietnutý EZR, ktorý na neho vydali v Českej republike z dôvodu, že považuje rozhodnutia českých súdov za nespravodlivé a nezákonné. Odsudzujúci rozsudok bol vydaný iba na základe domnienok, nie usvedčujúcich faktov. Nemá dôveru v súdy Českej republiky, a preto využije všetky zákonné prostriedky vrátane európskeho súdu pre ľudské práva, nakoľko sa cíti byť ohrozený zo strany nespravodlivého odsúdenia zo strany justičných orgánov. Má obavu o svoj život a zdravie, a preto tieto dôvody je potrebné posudzovať podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola

spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným orgánom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Na území Slovenskej republiky sa nezdržiaval ilegálne, ale riadne bol prihlásený na prechodný pobyt u svojich príbuzných v Starej Turej a neskôr sa zdržiaval v Bratislave, kde aj pracoval a kde bol zadržaný. Žiada, aby súd odmietol vykonanie EZR. Vyžiadaná osoba v podaní z 13. mája 2016 uviedla, že trvalý pobyt má na Slovensku, problémy, ktoré má v Českej republike, nebude mať na Slovensku, kde bude výkon trestu a návrat do pracovného procesu pre neho prijateľnejší.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému vyžiadaná osoba podala sťažnosť ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z predloženého spisu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave spolu s návrhom na vykonanie EZR z 21. apríla 2016 predložil aj výsluch vyžiadanej osoby v prítomnosti jej obhajkyne z 12. apríla 2016. Krajský súd o verejnom zasadnutí dňa 5. mája 2016 vyrozumel všetky procesné strany tak, že u nich bola zachovaná zákonná lehota 5 pracovných dní. Súčasne im zaslal aj návrh prokurátora z 21. apríla 2016 na vykonanie EZR. Verejné zasadnutie vykonal v prítomnosti všetkých procesných strán, ktoré oboznámil so všetkými relevantnými dôkazmi, ktoré potreboval pre rozhodnutie o predložennom návrhu prokurátora. Po prednesení konečných návrhov strán vyhlásil uznesenie, ktoré sťažnosťou napadla iba vyžiadaná osoba.

Pre úplnosť treba uviesť aj to, že krajský súd v predchádzajúcom konaní uznesením zo 14. marca 2016, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. apríla 2016, sp. zn. 6 Tost 13/2016, rozhodol o predbežnej väzbe vyžiadanej osoby, ktorá začala plynúť 11. marca 2016 o 23.05 hod. Opatrením zo 14. marca 2016, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, ustanovil vyžiadanej osobe obhajkyňu. Uznesením zo 14. apríla 2016, sp. zn. 4 Ntc 6/2016, právoplatným toho istého dňa, zobral vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá začala plynúť 14. apríla 2016 o 14.00 hod. a vykonávaná je v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

V zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému podal návrh prokurátor príslušný podľa § 11, podľa ktorého na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná, alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda; zmena miesta výkonu väzby, alebo miesta výkonu trestu odňatia slobody v priebehu konania o európskom zatýkacom rozkaze nemá vplyv na príslušnosť.

Ustanovenie § 22 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z.z. o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhoduje súd uznesením na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiadajú, alebo ak to považuje súd za potrebné, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

V zmysle § 22 ods. 8 zákona č. 154/2010 Z.z. o sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí. Najvyšší súd Slovenskej republiky po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. O rozhodnutí bezodkladne informuje ministerstvo spravodlivosti a útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, informáciu postúpi neodkladne útvaru INTERPOL.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vyneseny,

c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Z uvedeného je nepochybné, že vo veci konal a rozhodol zákonný krajský súd, ktorý riadne a včas pred vykonaním verejného zasadnutia zaslal vyžiadanej osobe a jej obhajkyni návrh prokurátora na vykonanie EZR. Prokurátor vyžiadanej osobe a jej obhajkyni doručil kópiu originálu EZR ešte pred výsluchom, ku ktorým sa mohli písomne vyjadriť, čo nevyužili, hoci boli prítomní na verejnom zasadnutí.

V konaní nebolo zistené, aby sa na trestné činy, pre ktoré bol vydaný EZR, vzťahovala amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie trestných činov, pre ktoré bola vyžiadaná osoba právoplatne odsúdená súdmi v Českej republike a skutky, pre ktoré bol vydaný EZR sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka vyžiadaná osoba doposiaľ nezačala vykonávať, lebo

sa zdržiavala na území Slovenskej republiky a nedošlo ani k jeho premlčaniu. Vyžiadaná osoba je plne trestne zodpovedná podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyjadrené konštatuje, že Krajský súd v Bratislave v konaní, ktoré vyhlásenému uzneseniu predchádzalo, ako aj pri vyhlásení tohto rozhodnutia postupoval zákonne. Správne aplikoval ustanovenia zákona o EZR, ako aj ustanovenia Trestného poriadku v zmysle § 1 ods. 2 zákona o EZR.

Pokiaľ ide o sťažnosť vyžiadanej osoby, D. Ž., proti výroku o tom, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, najvyšší súd považuje za nevyhnutné poukázať na to, že túto je možné v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 22 ods. 7 zákona o EZR podať len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu uvedeného v § 23 ods. 1 zákona o EZR.

Vyžiadaná osoba v písomne podanej sťažnosti neuviedla žiadny z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 22 ods. 7 zákona o EZR.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. mája 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová